

РЕШЕНИЕ

№ 861

гр. София, 19.06.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 8-МИ ГРАЖДАНСКИ, в публично заседание на двадесет и пети март през две хиляди двадесет и пета година в следния състав:

Председател: Жаклин Комитова

Членове: Петя Алексиева
Иванка Иванова

при участието на секретаря Ваня Ил. Иванова
като разгледа докладваното от Иванка Иванова Въззивно гражданско дело № 20241000502140 по описа за 2024 година

Производството е по реда на чл. 258 - чл. 273 от ГПК.

С решение № 2993/17.05.2024 г., постановено по гр. д. № 5048/2021 г. по описа на СГС, I ГО, 15 състав, е отхвърлен предявеният от КОНПИ срещу С. Г. М., Ц. Г. М. и М. С. М. искове с правно основание чл.154 сл. ЗОНПИ за отнемане в полза на държавата: I. На основание чл. 142, ал. 2, т. 2, вр. чл. 141 от ЗОНПИ от С. Г. М. и Ц. Г. М.: 1. Самостоятелен обект в сграда с идентификатор 02676.20.36.1.60 по кадастралната карта и кадастралните регистри на гр. Банско, одобрена със заповед № РД-18-81/10.12.2009 г. на изп. директор на АГКК, последно изменение със заповед № РД-18-3789/18.05.2015 г. на началник на СГКК[1]Благоевград, СГРАДА № 1 , изградена в поземлен имот с идентификатор 02676.20.36, с адрес на имота: гр. Банско, местност „***“, бл. А, пети жилищен етаж, представляващ АПРАТАМЕНТ № 60 , с площ 67, 33 кв. м., състоящ се от две стаи, баня с тоалетна и тераса; 2. Самостоятелен обект в сграда с идентификатор 02676.20.36.3.52 по кадастралната карта и кадастралните регистри на гр. Банско, одобрена със заповед № РД-18-81/10.12.2009 г. на изп. директор на АГКК, последно изменение със заповед № РД-18-3789/18.05.2015 г. на Началник на СГКК[1]Благоевград, СГРАДА № 3, изградена в поземлен имот с идентификатор 02676.20.36, с адрес на имота: гр. Банско, местност „***“, бл. Д, етаж -1, представляващ гараж, паркомясто № 30, с площ 18, 33 кв. м., с включени прилежащи части 1, 93 % ид. части от общите части на сградата и 0, 39 % ид. части от правото на строеж върху земята. 3. Апартамент № 28, на 5 етаж на сградата, на кота +11,60 м., със застроена площ от 85, 68 кв. м., състоящ се от: антре, дневна с кухненски бокс, две спални, баня с тоалетна,

килер и балкон, при съсед: коридор, апартамент № 29, стълбищна клетка, двор и улица, заедно с 3,61 %и. части от общите части на сградата, равняващи се на 15,07 кв.м., заедно с МАЗЕ № 5, на сутеренен етаж на сградата, на кота - 3,35 м., със застроена площ от 1,05 кв. м., при съсед: коридор, мазе № 6, коридор и улица, заедно с 0, 01 % ид. части от общите части на сградата, равняващи се на 0, 04 кв. м. и заедно с 2, 029 % ид. части от правото на строеж върху мястото, в което ще бъде построена сградата, съставляващо по кадастралната карта и регистри на гр. София, одобрени със заповед № РД-18-108/13.12.2016 г. на изпълнителен директор на АГКК, съставлява Поземлен имот с идентификатор 68134.1007.2164, с адрес на поземления имот: гр. София, район „Триадица“, кв. „Драгалевци“, бул. „****“ № 4, целият с площ от 1 875 кв. м., който имот съставлява УПИ ХІІ-505, 508, 509 от кв. 30, по плана на гр. София, местността „Кръстова вада“, образуван от: 1. УПИ ХІІ-362, в кв. 30 2. УПИ ХІІ-361 в квартал 30 3. УПИ ХV- 166 от кв. 30, заедно с ПАРКОМЯСТО № 14 на сутеренен етаж на сградата на кота -2, 85 м., със застроена площ от 14, 74 кв. м., при съсед: двор, паркомясто № 15, Гараж - ПГ4Б и маневрена площ, заедно с 3, 03 % ид. части от общите части на сутеренния етаж на сградата, равняващи се на 13, 24 кв. м. и заедно с 0, 287 % ид. части от правото на строеж върху мястото. 4. Апартамент № 15, разположен на четвърти надпартерен етаж, на кота +12 м., със застроена площ 59, 88 кв. м. и състоящ се от антре, баня с тоалетна, спалня, всекидневна, кухненски бокс, тераса, при съсед: коридор, асансьор, апартамент № 13, апартамент № 16, улица, заедно с МАЗЕ № 15, с площ 1, 80 кв. м., при съсед: паркомясто 7 и 8, мазе № 16, мазе № 1, коридор, 19, заедно с 3,22 % ид. части, равняващи се на 9, 91 кв. м. и части от общите части на сградата и заедно с 3, 22 % ид. части от правото на строеж. Гореописаният апартамент № 15, представлява самостоятелен обект в сграда с идентификатор № 68134.305.315.4.15 по кадастралната карта и кадастралните регистри на гр. София, одобрени със заповед РД-18-32/01.04.2016 г. на изпълнителен директор на АГКК, с адрес гр. София, район „Възраждане“, ул. „****“ № 71, ет. 5, находящ се в сграда № 4, разположена в поземлен имот с идентификатор № 68134.305.315.; 5 . Мотопед, марка: Знен, модел: ЗН50 КТ Е, рег. № *****, рама № L5YACBPA8C1117905, двигател № BN139QMBC2304093; II. На основание чл. 142, ал.2, т. 1, вр. чл. 141 от ЗОНПИ от С. Г. М.: - сумата в размер на 3 400 лв., представляваща вноска от трето лице по сметка № ***** и прехвърлена по депозитна сметка № ***** в „Интернешънъл Асет Банк“ АД с титуляр С. Г. М.; - сумата в размер на 4 889, 77 лв., представляваща вноска по срочен депозит № ***** в евро, открит в „Първа Инвестиционна Банка“ АД с титуляр С. Г. М.; III. На основание чл. 144, вр. чл. 141 от ЗОНПИ от М. С. М.: Самостоятелен обект в сграда, с идентификатор 68134.2041.473.1.29, по кадастралната карта и кадастралните регистри, одобрени със заповед РД[1]18-3/11.01.2011 г. на Изпълнителен директор на АГКК, с адрес на имота: гр. София, район „Витоша“, ул. „****“ № 258, ет. -1, ГАРАЖ № 4, който самостоятелен обект се намира в триетажна сграда № 1, разположена в поземлен имот с идентификатор 68134.2041.473, с площ 19, 42 кв. м., с предназначение на самостоятелен обект. Ищецът е осъден, на основание чл.157, ал.2 ЗОНПИ да заплати по сметка на Софийски градски съд сумата от 16 453, 59 лв. – държавна такса за първоинстанционното разглеждане на делото; да заплати, на основание чл.78,

ал.3 ГПК на С. Г. М., сумата от 2 508 лв. – разноси за първоинстанционното разглеждане на делото, както и да заплати, на основание чл.38 ЗАдв. на адв. П. С. К. от САК сумата от 25 324, 30 лв. – адвокатско възнаграждение с ДДС за първоинстанционното разглеждане на делото.

Срещу постановеното съдебно решение е депозирана въззивна жалба от ищеца КОМИСИЯ ЗА ОТНЕМАНЕ НА НЕЗАКОННО ПРИДОБИТО ИМУЩЕСТВО, с която го обжалва изцяло. Излага съображения, че обжалваното решение е необосновано и неправилно, постановено в нарушение на материалния закон. Счита, че неправилно решаващият съд е приел, че липсва установена по делото непозволена от закона дейност от страна на ответниците, предвид прекратеното наказателно производство и липсата на въведени твърдения за осъществена от ответника непозволена от закона дейност и съобразно чл.1 от Протокол № 1. Поддържа, че презумпцията, че едно имущество е незаконно придобито се извежда от установеното значително несъответствие по смисъла на ЗОНПИ. За постигане на целта на чл.1 от Протокол № 1 е въведена граница на проверявания период от 10 години и праг на установено значително несъответствие, които обуславят последващите действия по образуване на производство по реда на ЗОНПИ и намеса в имуществената сфера на проверяваните лица само по отношение на тези активи, за които не е установен законен източник на средства за придобиването им. Правомощията на ищеца са значително ограничени до границите, определящи неоправданото забогатяване чрез средства от неустановен законен източник и мярката за възстановяване на пропорционалността и баланса в обществото, което е и съществена разлика с конфискацията в наказателното производство. Поддържа, че са налице достатъчно гаранции ответната страна да представи доказателства, които да опровергават твърденията на ищеца, че имуществото е придобито със средства от законен източник. С оглед на това счита, че незаконно придобиване на имущество е налице, когато за придобиването му не е установен законен източник на средства, в каквато насока е решението на КС на РБ. Неправилно решаващият съд в салдото е включил средства, придобити 3 години преди началото на проверявания период, за които се твърди, че са съхранявани в брой от лицата неправилно показанията на роднини са възприети от съда. Излага съображения, че решаващият съд не е съобразил задължителните разяснения, дадени с ТР от 18.05.2023 г. по тълк. д. № 4/2021 г. на ВКС, ОСГК, а се е позовал на решението на ЕСПЧ по делото Й. и др. срещу България, което счита, че е в нарушение на заложената в закона цел. В ЗОНПИ са регламентирани допълнителни хипотези за възникване правото на държавата да отнеме незаконно придобитото имущество, една от които е достатъчно показателна за отграничаването на гражданската конфискация с наказателното производство – установяване на значително несъответствие, което представлява нарушение на установения правов ред. Поддържа, че наличието на значително несъответствие в размер, регламентиран в специалния закон, е нарушение на КРБ и данъчните закони, като то позволява придобиване на имущество в нарушение на закона и значително обогатяване на проверяваното лице в ущърб на гражданите. Счита, че приетото в решението на ЕСПЧ по делото Й. и др. срещу България, че легитимната цел на закона е да предотврати незаконно придобиване на имущество чрез престъпления или административни нарушения, е в противоречие с решение на КС на РБ, с

което е установено че законът от 2012 г. не е противоконституционен и че не противоречи на нормите на международното право или на международните договори. Това решение е задължително за всички, на основание чл.14, ал.6 ЗКС. Същевременно позоваването на решението на ЕСПЧ по делото Й. и др. срещу България е недопустимо да се прилага към всяко едно гражданско производство по реда на ЗОНПИ. Моли съда да отмени обжалваното решение и да уважи предявения иск. Претендира сторените по делото разноски.

В срока по чл.263, ал.1 ГПК е постъпил писмен отговор на въззивната жалба от ответниците С. Г. М., Ц. Г. М. и М. С. М., с който я оспорват. Излагат съображения, че обжалваното решение е правилно и законосъобразно. Счита, че обосновано решаващият съд е приел, че по делото не е установено значително несъответствие по смисъла на ЗОНПИ. Не следва да се игнорират приходите на ответниците през проверявания период, тъй като те са послужили за придобиване на имуществото на ответниците. Постъпилите суми по банкови сметки стават част от имуществото на ответниците. Тези приходи са били разходвани и като краен резултат не формират превишение на имуществото. В началото на проверявания период банковите сметки на ответника са имали средства от 793 060, 56 лв. Тези средства следва да се включат в приходната част на икономическия анализ. Само доходите от забранена от закона дейност са незаконни, всички останали доходи от всякакви възможни дейности са законни. Излагат съображения, че с обжалваното решение законосъобразно са изчислени приходите и разходите на проверяваните лица. В цитираните от жалбоподателя решения на СЕС по дело С-234/2018 и дело С-319/2019 г. са категорични, че към производството по ЗОПДНПИ и ЗПКОНПИ не се прилагат правилата на Рамково решение № 2005/212/ПВР на Съвета и на Директива 2014/42/ЕС и Съвета и основаниято за този извод е, че тези производства не са наказателни производства по смисъла на това понятие в правото на ЕС. Наказателното производство срещу С. Г. М. е прекратено. Също така инкриминираното деяние според повдигнатото обвинение е извършено за периода 2012 г. – 2020 г., а част от процесното имущество е придобито през 2010 г. и 2011 г. С оглед на това считат, че нито правни, нито житейски е обоснована връзката на престъпната дейност по чл.321, ал.3 НК с по – рано придобитите активи. Няма твърдения и данни тази дейност да датира назад във времето и да засяга периода 20100 – 2011 г. Не е посочена и друга незаконна дейност, извършена от С. М., която да генерира средства за придобиване на процесните имуществени обекти. Освен това повдигнатото обвинение е за престъпление по чл.321, ал.3 НК, което е формално, а не резултатно, продължавано престъпление. Не се предвижда постигането на резултат под формата на материална облага. Счита, че е обоснован изводът на решаващия съд, че липсва пропорционалност на мярката по конфискация, тъй като престъпната дейност не е установена по надлежния ред и ответникът е без обвинение още в досъдебната фаза на наказателния процес. Също така ищецът не е обосновал и доказал наличието на причинна връзка между престъплението, за което проверяваното лице е било привлечено към наказателна отговорност и придобитото имущество. Макар наличието на влязла в сила присъда да не е изискване за основателност на мотивираното искане, неустановяването по надлежни ред на престъпна дейност противоречи на посочената в чл.2 ЗОНПИ цел на закона. Молят съда да потвърди обжалваното решение. Претендират сторените по делото разноски,

включително за оказана безплатна правна помощ по делото.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства и обсъди доводите на страните, с оглед разпоредбата на чл.12 ГПК и чл.235, ал.2 ГПК, намира следното:

СГС е сезиран с иск с правно основание чл.153 ЗОНПИ вр. с чл.142, ал.2, т.2 ЗОНПИ вр. с чл.141 ЗОНПИ. Ищецът твърди, че с решение № 2507/08.09.2021 г. на КОНПИ е образувано производството за отнемане в полза на държавата на незаконно придобито имущество въз основа на постъпило на 14.07.2020 г. уведомление от Специализирана прокуратура, относно образувано досъдебно производство № 4/2020 г. по описа на СП, пр. пр. № 250/2020 г. по описа на Специализирана прокуратура, водено срещу лицето С. Г. М.. Съгласно постановлението за привличане на обвиняем С. Г. М. е обвинен за това, че от неустановена дата през 2012 г. до 28.05.2020 г. на територията на Република България е участвал в организирана престъпна група - структурирано трайно сдружение на неустановен до момента брой лица (три или повече), с ръководител В. К. Б. и участници Г. Л. Б., А. Г. М. и В. К. Б. с цел да вършат съгласувано престъпления по чл.116, чл.152, чл.143 НК, за които е предвидено наказание лишаване от свобода повече от три години, като групата е създадена с користна цел - престъпление по чл.321, ал.3, пр.2, т.2, вр. ал.2 НК. Престъплението попада в предметния обхват на чл.108, ал.1, т.23 от ЗОНПИ. Периодът на проверка е от 07.08.2010 г. до 07.08.2020 г., за който е установено несъответствие в имущество на проверяваното лице в размер на 884 095, 10 лв. Следва да се съобрази имуществото на съпругата на проверяваното лице Ц. М., както и на навършилата пълнолетие дъщеря М. С. М..

След заявен частичен отказ от иска, във връзка с който е постановено определение от 09.06.2023 г., ищецът претендира отнемане в полза на държавата на следното имущество: от С. Г. М. и Ц. Г. М.: самостоятелен обект в сграда с идентификатор 02676.20.36.1.60 по кадастралната карта и кадастралните регистри на гр. Банско, с адрес на имота: гр. Банско, местност „***“, бл.А, пети жилищен етаж, представляващ апартамент № 60 , с площ 67, 33 кв. м., състоящ се от две стаи, баня с тоалетна и тераса; самостоятелен обект в сграда с идентификатор 02676.20.36.3.52 по кадастралната карта и кадастралните регистри на гр. Банско, сграда № 3, изградена в поземлен имот с идентификатор 02676.20.36, с адрес на имота: гр. Банско, местност „***“, бл. Д, етаж -1, представляващ Гараж, Паркомясто № 30 , с площ 18,33 кв.м., с включени прилежащи части 1,93 % и. части от общите части на сградата и 0,39 % и. части от правото на строеж върху земята; апартамент № 28, на 5 етаж на сградата, на кота +11, 60 м., със застроена площ от 85, 68 кв. м., състоящ се от: антре, дневна с кухненски бокс, две спални, баня с тоалетна, килер и балкон, заедно с 3,61 % ид. части от общите части на сградата, равняващи се на 15, 07 кв. м., заедно с мазе № 5, на сутеренен етаж на сградата, на кота -3,35 м., със застроена площ от 1, 05 кв. м., заедно с 0, 01 % ид. части от общите части на сградата, равняващи се на 0,04 кв.м. и заедно с 2, 029 % ид. части от правото на строеж върху мястото, в което ще бъде построена сградата, съставляващ Поземлен имот с идентификатор 68134.1007.2164, с адрес на поземления имот : гр. София, район „Триадица“, кв. „Драгалевци“, бул. „***“ № 4, целият с площ от 1 875 кв.м., който имот съставлява УПИ XII-505, 508, 509 от кв. 30, по плана на гр. София, местността „Кръстова вада“, образуван от: 1. УПИ XII-

362 в кв. 30 2. УПИ XII-361 в квартал 30 3. УПИ XV- 166 от кв. 30, заедно с паркомъсто № 14 на сутеренен етаж на сградата на кота -2,85 м., със застроена площ от 14, 74 кв. м., заедно с 3, 03 % ид. части от общите части на сутеренния етаж на сградата, равняващи се на 13, 24 кв. м. и заедно с 0, 287 % ид. части от правото на строеж върху мястото; апартамент № 15, разположен на четвърти надпартерен етаж, на кота +12 м., със застроена площ 59, 88 кв. м., заедно с мазе № 15, с площ 1,80 кв.м., при съседи: паркомъсто 7 и 8, мазе № 16, мазе № 1, коридор, заедно с 3, 22 % ид. части, равняващи се на 9, 91 кв. м. ид. части от общите части на сградата и заедно с 3, 22 % ид. части от правото на строеж, който апартамент представлява самостоятелен обект в сграда с идентификатор № 68134.305.315.4.15 по кадастралната карта и кадастралните регистри на гр. София, с адрес гр. София, район Възраждане, ул. „****“ № 71, ет. 5, находящ се в сграда № 4, разположена в поземлен имот с идентификатор № 68134.305.315.; мотопед, марка: Знен, модел: 3Н50 КТ Е, рег. № *****, рама № L5YACBPA8C1117905, двигател № BN139QMBC2304093. Обектите са надлежно описани в исковата молба. Отправено е и искане за отнемане от С. Г. М. на сумата от 8 289,77 лв., от която: - Сумата в размер на 3 400 лв. представляваща вноса от трето лице по сметка № ***** и прехвърлена по депозитна сметка № ***** в „Интернешънъл Асет Банк“ АД с титуляр С. Г. М.; сумата в размер на 4 889, 77 лв., представляваща вноса по срочен депозит № *****, в евро, открит в „Първа Инвестиционна Банка“ АД с титуляр С. Г. М.. Отправено е искане за отнемане от М. С. М. на самостоятелен обект в сграда, с идентификатор 68134.2041.473.1.29, по кадастралната карта и кадастралните регистри, одобрени със заповед РД[1]18-3/11.01.2011 г. на изпълнителен директор на АГКК, с адрес на имота: гр. София, район Витоша, ул. „****“ № 258, ет. -1; гараж № 4, който самостоятелен обект се намира в триетажна сграда № 1, разположена в поземлен имот с идентификатор 68134.2041.473, с площ 19,42 кв. м., с предназначение на самостоятелен обект. Претендира сторените по делото разноски.

С постъпилия в срока по чл.131 ГПК, ответниците оспорват предявения иск. Считат, че исковата молба, въз основа на която е образувано производството делото е нередовна, тъй като е неясна и съдържа противоречия.излагат съображения, че искът е недопустим поради несъответствието на ЗПКОНПИ с основни принципи, прокламирани в Протокол 1 ЕКЗПЧОС и Директива № 2014/42/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 03 април 2014 г. Формално повдигнатото срещу ищеца обвинение е за престъпление, което попада в обхвата на чл.108, ал.1, т.23 ЗПКОНПИ. Съгласно ТР № 7/2013 г. на ОСГК на ВКС, необходимо е да има връзка (пряка или косвена), между конкретната престъпна дейност и придобиването на имуществото. Считат, че тези разяснения намират приложение и по новия закон. При липса на осъдителна присъда за повдигнатото обвинение ответникът се счита за невинен. Излагат съображения, че липсва значително несъответствие. Правят възражение за изтекла погасителна давност претенциите на ищеца до 16.12.2011 г., на основание чл.153 ЗОНПИ. Молят съда да постанови решение, с което да отхвърли предявения иск. Претендират сторените по делото разноски.

С решение № 2507/08.09.2021 г. на КОНПИ е образувано производството за отнемане в полза на държавата на незаконно придобито

имущество въз основа на постъпило на 14.07.2020 г. уведомление от Специализирана прокуратура, относно образувано досъдебно производство № 4/2020 г. по описа на СП, пр. пр. № 250/2020 г. по описа на Специализирана прокуратура, водено срещу лицето С. Г. М..

С постановлението за привличане на обвиняем от 03.07.2020 г. С. Г. М. е обвинен за това, че от неустановена дата през 2012 г. до 28.05.2020 г. на територията на Република България е участвал в организирана престъпна група - структурирано трайно сдружение на неустановен до момента брой лица (три или повече), с ръководител В. К. Б. и участници Г. Л. Б., А. Г. М. и В. К. Б. с цел да вършат съгласувано престъпления по чл.116, чл.152, чл.143 НК, за които е предвидено наказание лишаване от свобода повече от три години, като групата е създадена с користна цел - престъпление по чл.321, ал.3, пр.2, т.2, вр. ал.2 НК.

Периодът на проверка е от 07.08.2010 г. до 07.08.2020 г.

От изготвените справки от НБД „Население“ се установява, че С. Г. М. е сключил граждански брак с Ц. М. на 15.12.1974 г. Техни деца са М. С. М. и Ф. С. М..

Липсва спор между страните относно обстоятелството, че в началото на проверявания период С. Г. М. е притежавал следното имущество: лек автомобил марка „Трабант“, модел 601, с рег. № *****; парцел 4, с площ 116 кв. м., гр. София, стара имотна партида 165729; поземлен имот пл. № 118, парцел 16, с площ 770 кв. м., гр. София, кв. „Суходол“, ул. „****“ № 16; сграда, пл. № 118, парцел 16, с площ 58 кв. м., гр. София, кв. Суходол, ул. „****“ № 16; Ателие 2, гр. София, ул. „****“ № 198, ет. 1Н, който в последствие е дарен на Ф. М. с договор 24.10.2014 г.); подземен гараж № 5, ул. „****“ № 198, който е дарен на Ф. М. с договор 24.10.2014 г.; апартамент, с площ 98,85 кв.м., гр. София, ул. „****“ № 2Б, бл. 3, вх. А, ет. 1, ап АЗ, който е дарен на Ф. М. на 24.10.2014 г.; ½ от поземлен имот, парцел 11, пл. 500 кв. м., гр. София, кв. „Манастирски ливади“, ул. „****“ № 29; гараж, с площ 18 кв.м., гр. София, кв. „Манастирски ливади“, ул. „****“ № 29; апартамент в сграда 1, 1-ви етаж от сграда, с площ 78,60 кв. м., гр. София, кв. „Манастирски ливади“, ул. „****“ № 29, ет. 1 (дарен на М. М. на 22.10.2015 г.); 1/2 ид. част от жилищна еднофамилна сграда, кв. „Суходол“ ул. „****“ № 16 (продадена на трето на спора лице на 11.07.2016 г.).

Ответницата Ц. М. притежава в собственост лек автомобил марка „Тойота“, с рег. № *****, закупен на 24.06.2009 г., който е продаден на 27.07.2015 г. за сумата от 1 500 лв.

През проверявания период ответникът С. М. е придобил следното недвижимо имущество:

С нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот № 14, том II, рег. № 5290, дело № 183/2011 г. от 30.08.2011 г. С. Г. М. е купил самостоятелен обект в сграда, с идентификатор 68134.2041.473.1.29, с адрес на имота: гр. София, район Витоша, ул. „****“ № 258 - гараж № 4, изграден в сутерена на „Жилищна сграда с подземни гаражи и магазини“, с площ от 19,42 кв. м., заедно с 0,83 % ид.ч. от общите части на сградата, за сумата от 6 500 евро, при данъчната оценка на имотите е 16 957 лв., като по силата на нотариален акт за дарение на недвижим имот № 48, том рег. № 6930, дело № 206/2014 г. от 24.10.2014 г. ответниците са дарили горепосоченият гараж е дарен на М. С. М..

С нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот № 193, том II, рег. № 2058, нот. д. № 365/2011 от 16.09.2011 г. С. Г. М. е купил апартамент № 8, с обща площ от 45, 07 кв. м., с адрес на имота: гр. Банско, 2770, местност „****“, паркомясто № 5, в подземен гараж „С“ в жилищната сграда за сумата от 36 850 лв.

С нотариален акт за покупко-продажба на недвижими имоти № 143, том I, рег. № 874, нот. д. № 130/2015 г. от 02.06.2015 г. С. Г. М. е купил апартамент № 60, с площ 67, 33 кв. м., с адрес на имота: гр. Банско, местност „****“, бл. А, пети жилищен етаж, представляващ самостоятелен обект в сграда с идентификатор 02676.20.36.3.52 по кадастралната карта и кадастралните регистри на гр. Банско, паркомясто № 30, с площ 18, 33 кв. м. за сумата от 10 000 евро, при данъчна оценка 52 042,10 лв.

С нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот № 171, том II, рег. № 7084, дело № 326/2018 г. от 23..05.2018 г. ответникът е закупил право на строеж на следните недвижими имоти, находящи се в гр. София, район „Триадица“, в нова пететажна жилищна сграда с подземни гаражи - сграда „Б“ а именно: апартамент № 28, на 5 етаж на сградата, със застроена площ от 85, 68 кв. м., заедно с 3, 61 % ид. части от общите части на сградата, заедно с мазе № 5 и заедно с 2, 029 % ид. части от правото на строеж върху мястото, в което ще бъде построена сградата, заедно с паркомясто № 14 на сутеренен етаж на сградата на кота - 2,85 м., със застроена площ от 14,74 кв.м. заедно с 3, 03 % ид. части от общите части на сутеренния етаж на сградата и заедно с 0, 287 % ид. части от правото на строеж върху мястото, за сумата от 24 000 лв., при данъчната оценка на правото на строеж на недвижимите имоти е 23 451, 70 лв.

С нотариален акт № 128, том II, рег. № 6685, дело № 281/2019 г. от 16.08.2019 г. С. Г. М. е придобил недвижим имот, изграден в степен на завършеност „груб строеж“ в „Жилищна сграда с дентална клиника и подземни гаражи“ находяща се в поземлен имот с идентификатор 68134.305.315 с адрес на поземления имот: гр. София, район „Възраждане“, ул. „****“ № 71 а именно: апартамент № 15, разположен на четвърти надпартерен етаж, със застроена площ 59, 88 кв. м., заедно с мазе № 15, с площ 1, 80 кв. м., заедно с 3, 22 % ид. части от общите части на сградата и заедно с 3, 22 % ид. части от правото на строеж, представляващ самостоятелен обект в сграда с идентификатор № 68134.305.315.4.15, за сумата от 50 000 евро, при данъчна оценка в размер на 65 525, 50 лв.

През проверявания период ответникът С. М. е придобил следните автомобили:

По силата на договор за покупко-продажба на МПС от 09.02.2015 г. с нотариална заверка на подписите е купил лек автомобил, марка: „Мерцедес“, модел „ГЛК 320 ЦЦИ“, рег. № *****, с дата на първоначална регистрация 16.10.2008 г., за сумата от 10 000 лв. лек автомобил, марка. С договор за покупко-продажба на МПС от 27.02.2012 г. с нотариална заверка на подписите е купил лек автомобил марка „Мерцедес“, модел „Е 350 ЦЦИ“, рег. № *****, дата на първоначална регистрация 17.09.2009 г., за сумата от 65 000 лв. с ДДС, като с договор за покупко-продажба на МПС от 09.10.2018 г. е продал за сумата от 2 000 лв. На основание договор за покупко-продажба на МПС от 15.11.2012 г. мотопед, марка „Знен“, модел „ЗН50КТЕ“, рег. № *****, придобит за сумата от 500 лв.

С постановление от 29.03.2024 г., по ДП № 614/2022 г. по описа на СО-СГП, пр. пр. № 16299/2022 г. по описа на СГП, наказателното производство спрямо С. Г. М., по повдигнато обвинение за престъпление по чл.321, ал.3, пр.2, т.2 вр. ал.2 НК е прекратено поради недоказаност на обвинението.

От заключението на вещото лице инж. Е. Ц. по изслушаната пред СГС съдебно-техническа експертиза се установява, че пазарната стойност към датата на придобиване – 16.09.2011 г., на ПИ в гр. Банско, м. „****“, с площ 6 019 кв. м. е 878 994 лв. – 448 441 евро. Апартамент 8 от 45, 07 кв. м. е на стойност 26 050 лв. или 13 210 евро. Паркомясто № 5 – 27, 07 кв. м., е на стойност от 12 479 лв. или 6 367 евро. Пазарната стойност към датата на придобиване – 02.06.2015 г., на апартамент № 60 от 67, 33 кв. м. е 35 362 лв. или 18 024 евро. Гараж - паркомясто № 30 от 18, 33 кв. м. е на стойност 10 045 кв. м. или 5 125 евро. Пазарната стойност към момента на завеждане на делото – 16.12.2021 г., на апартамент № 60 е 47 787 лв. или 24 381 евро, а на гараж-паркоместо № 30 е 11 933 лв. или 6 088 евро. Относно имотите в гр. София вещото лице приема следното: гараж № 4 на ул. „****“ към датата на придобиването е 11 562 лв. или 5 899 евро, към датата на дарението е 9 373 лв. или 4 782 евро, а към момента на завеждане на делото – 16, 12 2021 г., е 28 426 лв. или 14 503 евро. Сградата в кв. „Суходол“, ул. „****“ № 16, пазарната стойност към дата на отчуждаването 11 07.2016 г., е 79 285 лв. или 40 451 евро. Апартамент № 26, на ул. „****“ № 4, към момента на придобиване правото на строеж – 23.05.2018 г., пазарната стойност е 47 292 лева или 24 128 евро. Пазарната стойност на завършения недвижим имот към датата на завеждане на делото – 16.12.2021 г., е 203 887 лв. или 104 024 евро. Паркомясто № 14 в сградата на ул. „****“ № 4, към момента на придобиването – 23.05.2018 г., е 4 969 лв. или 2 535 евро, а към момента на завеждане на делото – 20 723 лева или 10 573 евро. Апартамент № 14 на ул. „****“ № 71 към 19.08.2019 г. в груб строеж е 68 164 лв. или 34 788 евро, а към момента на завеждане на делото – 170 220 лв. или 86 847 евро.

В открито съдебно заседание вещото лице е пояснило, че имотите в гр. Банско са оценени заедно с принадлежащата земя и право на строеж. С оглед поставената задача е определил цената и на поземления имот от 6 дка.

От заключението на вещото лице инж. К. Г. по изслушаната автотехническа експертиза се установява, че пазарната стойност на лек автомобил марка „Мерцедес“, модел „ГЛК 320 ЦДИ“ 4МАТИК, рег. № ***** с първоначална регистрация на 16.10.2008 г., към момента на придобиване – 09.02.2015 г., възлиза на 46 487 лв.; за лек автомобил марка „Мерцедес“, рег. №Е 350 ЦДИ“ „МАТИК, рег. № *****“, с първоначална регистрация – 17.09.2009 г. и придобиване на 27.02.2012 г., пазарната стойност е 64 631 лв., а към момента на отчуждаване – 09.10.2018 г. пазарната стойност е 32 097 лв.; моторед марка „ЗНЕН“, модел 50 КТ Е, рег. № ***** с първоначална регистрация 22.11.2012 г., придобит на 15.11.2012 г., пазарната стойност е 1 072 лв., а към момента на завеждане на делото – 16.12.2021 г. – 370 лв. ; лек автомобил марка „Тойота“, модел „Ярис“ 1,3 XII 9, рег. № ***** с първоначална регистрация 12.07.2006 г. към момента на отчуждаването – 27.07.2015 г., пазарната стойност е 6 501 лв.

От показанията на свидетеля И. Ц. Ц. се установява, че познавал С. М. повече от 20 години. Взаимоотношенията им били приятелски. С. М. се

обръщал към свидетеля с въпроси, свързани с финансовите пазари, икономическата обстановка. От 1995 г. свидетелят се занимавал активно с финансова дейност в страната. Давал му икономически съвети, както и търсил от него съвети по юридически въпроси. Свидателят съветвал С. М. да държи парите си в паунди, долари, евро и лева. Той държал една част в банка, както имал пари в брой. Купувал е валута на стойност 5 000 лв. – 8 000 лв. При извършени 15 такива сделки, получавал средна ниска цена. С. М. показвал на свидетеля касите в дома му, в които съхранявал паричните средства. Виждал съхранявани суми около 200 000 – 250 000 евро. Имал СОТ и видеонаблюдение. Разяснявал му, че банковите трезори отговаряли до 20 000 евро, независимо от вложената сума. Споделял със свидетеля, че имал 200 000 лв. от лихви при банкови депозити. Свидателят знаел, че С. М. имал юридическо образование и работел в „Нове Холдинг“. Едната каса била с височина 1, 80 м., а другата била по – малка, прикрита.

От показанията на свидетеля И. С. М. – син на ответника, се установява, че в периода 2008 г. - 2010 г. разполагали с изключително големи суми, защото получавал добри възнаграждения от пътните дружества, в които участвал. Свидателят бил юрисконсулт в тези дружества и затова бил запознат. С. М. винаги държал в дома си пари в брой, както и значителни суми държал в банки в дома им имали две каси. С. М. получил добра оферта от банка и внесъл на депозит сума. Изтеглил около стотина хиляди евро и внесъл на депозит около 50 000 евро. Изтеглил сумата от „Първа Инвестиционна банка“ или „УниКредит“. Депозирал парична сума и в КТБ. Внасял големи суми – над 300 000. С. М. държал в дома си пари в брой от 2011 г. насам. За участието му в бордове в края на годината получавал суми от порядъка над 100 000 лв., 200 000 лв. Имало и плащания над 300 000 лв. Освен заплатата от дружествата получавал и допълнителни дивиденди. В периода 2007 г. – 2015 г. съхранявал много пари, след това съхранявал по – малки суми, но винаги е имал налични пари в дома си.

От показанията на свидетеля М. А. И. се установява, че познавал С. М. от 2003 г., при постъпването му на работа в „Нове Холдинг“. В сградата на Централното управление имало кантора. Първоначално работел в деловодството, а по – късно завършил юридическо образование. Водил спорове с него дали трябва да се държат пари в брой. С. М. споделял мнението, че трябва да се държат пари в брой. Изтеглял суми и ги държал в брой. В къщата му в кв. „***“ имал каса. При посещение в дома му през 2010 г. той отворил касата и свидетелят видял, че в нея имало пари. С. М. имал две каси. Едната била за оръжие и била по – голяма и една по – малка за, в която съхранявал парична сума, която определя на поне 200 000 евро към 2010 г.

От заключението на вещото лице Р. Р. С. по изслушаната пред СГС съдебно-счетоводна експертиза се установява, че към началната дата на проверявания период – 07.08.2010 г., по сметките на С. и Ц. М. има налични парични средства в общ размер от 793 060, 56 лв. Съгласно подадени годишни данъчни декларации за 2007 г., 2008 г. и 2009 г. за периода 01.01.2007 г. – 31.12.2009 г. ответникът С. М. е побучил брутни доходи от трудови и други възнаграждения в общ размер от 1 380 741, 31 лв. Платените данъци и осигуровки за 2007 г. – 2010 г. са 31 354, 37 лв. Така чистият получен доход от С. Г. за периода 2007 г. – 2010 г. е 1 349 386, 94 лв. Чистият доход за периода 01.01.2010 г. – 07.08.2010 г. възлиза на 91 879, 42 лв. Така доходът за периода

01.01.2007 г. до 07.08.2010 г. възлиза на 1 441 268, 36 лв. За същия период ответниците са внесли парични средства в брой по банковите си сметки от 11 100 лв. С. М. е придобил на 08.02.2002 г. ателие 1 в гр. София, ул. „***“ № 198, за сумата от 40 800 л, а на 11.08.2009 г. 0 апартамент А 3в гр. София, ул. „***“ № 2Б, за сумата от 75 000 евро или 146 687, 25 лв. Общият размер на платената цена за двата имота е 187 487, 25 лв. За периода 01.01.2007 г. – 07.08.2010 г. ответниците са изтеглили парични средства общо в размер на 816 810, 43 лв. от общия размер на получените доходи в същия период от 1 441 266, 36 лв. Според годишните данъчни декларации от 2011 г. до 08.07.2020 г. С. М. е получил доходи , след приспадане на данъци и осигуровки, в размер на 58 691, 15 лв. За периода 07.08.2010 г. – 31.12.2010 г. е получил трудови възнаграждения в размер на 162 120, 19 л; за периода 01.01.2011 г. – 31.12.2011 г. е получил трудови възнаграждения от 151 874, 69 лв., която сума е с 6 378, 87 лв. повече от декларираните доходи. За периода 01.01.2012 г. – 31.12.2012 г. е получил трудови възнаграждения от 130 295, 96 лв., която сума е с 1 056, 28 лв. повече от декларираните доход за периода 01.01.2013 г. – 31.12.2012 г. е получил сумата от 116 370, 41 лв., която сума е с 22 362, 04 лв. повече от декларираните. През проверявания период С. М. е получил доходи в общ размер от 43 750 лв. Начисленият месечен облагаем доход, след приспадане на данъци и осигуровки е 8 693, 90 лв. През проверявания период Ц. М. е получила чист нетен доход м размер на 1 910, 42 лв. , като месечният облагаем доход след приспадане на данъци и осигуровки е общо 10 185, 36 лв. През проверявания период ответникът С. М. е получил пенсии в общ размер от 88 803, 07 лв., а ответницата Ц. М. е получила през 2011 г. – обезщетение за безработица от 295, 20 лв., помощ за отглеждане на дете през 2013 г. 1 310, 45 лв., а през 2014 г. – 340 лв., както и пенсии от м.02.2014 г. до м.08.2020 г. в общ размер от 70 895, 12 лв. Приходите от лихви през проверявания период са 206 103, 24 лв. През този период са усвоени от кредитни карти 67 394, 83 лв. Отчуждените недвижими имоти през проверявания период са с цена от 136 908, 10 лв. През 2010 г. приходите от наем да 1 210 лв., а от 2011 г. – 2 640 лв. Получили са заем от 5 900 л от К. С.. Получили са застрахователни обезщетения в размер на 1 691, 37 лв. През проверявания период ответниците са извършили плащания чрез ПОС в общ размер на 323 876, 64 лв. Изтеглените на каса парични средства през същия период са 1 446 801, 37 лв. Разходите за такси и плащания от кредитни карти са 67 394, 83 лв. Разходите за комунални и други услуги са 41 178, 11 лв. Платените местни данъци и такси са 11 484, 74 лв. Извършените преводи към деца са 456 151, 14 лв. Пазарната стойност на придобитите МПС е 64 631 лв., съгласно съдебно-техническата експертиза Пазарната стойност на гараж № 4 е 11 562 лв., а придобитите и отчуждени през проверявания период имоти са с цена от 12 712, 90 лв. Извършените погасителни вноски по кредитни карти са 67 391, 06 лв. Ответниците са внесли през проверявания период сумата от общо 844 759, 55 лв. Разходите за издръжка за проверявания период са 87 670, 20 лв. Нетният доход през проверявания период е отрицателен и възлиза на: 340 750, 26 лв. (приходи 2 082 309, 57 лв. – 2 434 079, 83 лв.), според методиката на ищеца. Вторият вариант е изчислен съобразно методиката на ответника и възлиза на положителна величина от 2 095 782, 53 лв. (2 274 482, 99 лв. – 848 950, 04 лв.), а спор методиката на вещото лице е 1 087 721, 42 лв. (2 131 390, 94 лв. – 1 043 669, 52 лв.). придобитите дружествени дялове,

налични в края на проверявания период са 1 431 лв. Придобитите МПС, налични в края на проверявания период са 47 559 лв. Придобитите недвижими имоти, налични в края на проверявания период, са 204 361 лв., без стойността на парцела в Банско. Общият размер на това имущество по цени за придобиването му е 178 199, 80 лв. Наличните парични средства са 137 218, 51 лв. Според методиката на ищеца е налице несъответствие от 759 709, 65 лв. Според методиката и твърденията на ответниците е налице излишък от 1 768 433, 22 лв., а според методиката на вещото лице, с включена пазарна стойност на ид. ч. от парцела в гр. Банско, е налице излишък на парични средства от 697 151, 92 лв.

В открито съдебно заседание вещото лице е пояснило, че паричните средства, които са били налични в началото на проверявания период, са влезли в общия паричен поток получатели на изтеглените парични средства са ответниците. Със самата транзакция по теглене от сметката реално парите се прехвърлят от банковата сметка в държане на титуляря. Самата операция не представлява разход, тъй като не представлява плащане за стоки или услуги. Получател на парите не е трето лице. От счетоводна гледна точка тегленето на пари не следва да се представя като разход.

Съдът възприема заключението на вещото лице по изслушаната съдебно-счетоводна експертиза, като задълбочено обосновано. Вещото лице е дало пълен отговор на всички поставени въпроси. Доколкото вариант 3 е изготвен в съответствие с формираната съдебна практика, съдът основава изводите се на него.

Във въззивното производство е допуснато изслушването на съдебно-счетоводна експертиза, изготвена от вещото лице Р. Р. С.. Установено е, че сумата от 793 060, 56 лв. съставлява разполагаема наличност на банкови сметки в началото на проверявания период – 07.08.2010 г. Сумата от 206 103, 24 лв. представлява приход от лихви по банкови сметки на ответниците, генериран от паричните средства през проверявания период тези посочени суми са ползвани за покриване на разходи и придобиване на имущество от ответниците през проверявания период. Сумата от 5 900 лв. е постъпила по банкова сметка на ответника от трето лице. Сумата от 136 908, 10 лв. представлява продажна цена в размер на 70 000 евро от продажбата на сграда в гр. София, кв. „Суходол“, ул. „****“ № 16, с площ от 66 кв. м. Сумата от по 35 000 евро е получена по банков път на 11.07.2016 г. в полза на всеки от ответниците С. и Ц. М.. Тези парични постъпления представляват реален входящ паричен поток, с който ответниците са разполагали. Сумата от 2 000 лв. е получена в брой от ответника от продажбата на лек автомобил марка „Мерцедес“, модел „Е 350 ЦДИ“ 4 МАТИК, рег. № *****. Тази сума също представлява реален входящ паричен поток. Вещото лице е дало варианти по поставените от страните задачи.

В открито съдебно заседание вещото лице е пояснило, че реално изтеглените средства на каса от банковите сметки на ответника не представляват разход поради липса на насрещна престация за тях. Сумата от 67 391, 06 лв. е отчетена пред първата инстанция като разход.

При така установената фактическа обстановка, съдът приема от правна страна следното:

Въззивната жалба е подадена в срока по чл.259, ал.1 ГПК, изхожда от легитимирана страна, като същите са процесуално допустими. Разгледана по

същество, жалбата е неоснователна.

Съгласно нормата на чл.269 ГПК съдът се произнася служебно по валидността на решението, а по допустимостта – в обжалваната му част, като по останалите въпроси съдът е ограничен от посоченото в жалбата.

При извършена служебна проверка въззивният съд установи, че обжалваното съдебно решение е валидно.

Липсва спор между страните, че искът, предмет на делото, е процесуално допустим, макар наказателното производство срещу ответника да е прекратено, в каквато насока е формираната съдебна практика - определение № 370/09.09.2019 г., постановено по ч. гр. д. № 1321/2019 г. по описа на ВКС, ГК, IV ГО; решение № 208 от 03.10.2019 г. по гр. д. № 682/2019 г. на ВКС, ГК, III ГО; определение № 4305 от 01.12.2022 г. по гр. д. № 4271/2022 г. на ВКС, ГК IV ГО; определение № 90 от 21.02.2019 г. по ч. гр. д. № 2932/2016 г. на ВКС, III ГО; определение № 60376 от 24.11.2021 г. по гр. д. № 1678/2019 г. на ВКС, ГК, IV ГО и др.). Ето защо, като е разгледал предявения иск по същество, решаващият съд е постановил допустим съдебен акт, поради което следва да се обсъдят доводите относно неговата правилност.

За да бъде основателен предявеният иск за отнемане на незаконно придобито имущество по чл.153 ЗОНПИ вр. с чл.142, ал.2, т.2 ЗОНПИ вр. с чл.141 ЗОНПИ, следва да се установи привличане на проверяваното лице като обвиняем за престъпление, изрично посочено в чл.108, ал.1 ЗОНПИ; след извършване на проверката за период от 10 години назад –чл.112, ал.3 ЗОНПИ, да се установи значително несъответствие в имуществото на проверяваното лице и придобито имущество, за което не е установен законен източник.

Във въззивната жалба е заявено оплакване, че решаващият съд е надхвърлил правомощията си, като е допуснал към началното салдо на ответниците да бъдат включени средства от три години, предхождащи началото на проверката – от 2007 г. до 2010 г., които се твърди да са съхранявани в брой от лицата, както и началното салдо по банковите сметки – имущество, което не е налично в края на проверявания период, налага изключването им от приходната част от анализа.

В § 1, т.2 ДР на ЗОНПИ „доходи, приходи и източници на финансиране“ са дефинирани възнаграждение, получено от лице по трудово и по служебно правоотношение, доходи от извършени услуги с личен труд, доходи от упражняване на свободни професии, чистият доход от предприемаческа дейност, дивиденди и лихви, други доходи от движима и недвижима собственост, за придобиването на които е установен законен източник, доходи от селскостопанска дейност и търговия на дребно, други доходи от лотарийни и спортни залагания, лихви, лицензионни и комисионни възнаграждения, приходи от продажба на имущество, за придобиването на които е установен законен източник, от застраховка, от съдебни дела, отпуснати банкови кредити и заеми от физически лица.

Източниците на финансиране могат да са собствени и привлечени, като собствените са наличното имущество и доходите. В случая ответниците са имали собствени източници на финансиране – суми в банковите сметки към началото на проверявания период. Ето защо неоснователни се явяват доводите на жалбоподателя, че в началното салдо на ответниците не следва да се включат наличните средства по банкови сметки. Не би могло да се приеме, че е без значение имущественото състояние на ответниците в началото на

проверявания период с установен законен източник, при извършване на обоснована преценка дали е налице или не значително несъответствие по смисъла на § 1, т.3 ДР на ЗОНПИ.

В мотивите на решение № 13 от 13 октомври 2012 г. по конституционно дело № 6 от 2012 г. Обн. ДВ. бр.82 от 26 октомври 2012 г., е разяснено, че на изследване подлежи имуществото, с което проверяваният е разполагал в началото и края на изследвания период, увеличението му през същия период от законни източници (трудова дейност, частно предприемачество, наследяване, сделки и пр.), направените през това време разходи и възникналите задължения.

Следва да се отбележи също така, че извършената по делото проверка на получените от ответниците доходи за периода 2007 г. – 2010 г. е свързана с установяване твърдението на ответниците за законен източник на средствата по банковите сметки в началото на проверявания период, а не води до неправомерно удължаване на продължителността на проверявания период. Съгласно експертното заключение на вещото лице Р. С. по изслушаната пред СГС съдебно-счетоводна експертиза към началната дата на проверявания период – 07.08.2010 г., по сметките на ответниците има налични средства в общ размер на 793 060, 56 лв. За установяване законния източник на тези средства вещото лице е извършило анализ на доходите на ответника от трудови и извънтрудови възнаграждения за периода 2007 г. – 2010 г., който възлиза на 1 380 741, 31 лв., за които е платен данък от 31 354, 37 лв. или нетният доход възлиза на 1 349 386, 94 лв. Ето защо извършването на преценка относно законен източник на средства за наличните парични средства по банковите сметки на ответниците не съставлява надхвърляне на правомощията на съда и нарушаване периода на проверката.

По изложените съображения въззивният съд счита, че е неоснователно възражението на ответника, че наличните суми по банковите сметки на ответниците в началото на проверявания период, не следва да се отчитат. Противното би означавало, че съществува забрана за лицата да разходват средства със законен източник през проверявания период, ако те не са придобити през същия период, каквато забрана нито е въведена, нито може да се изведе по тълкувателен път.

Неоснователно е оплакването на жалбоподателя, че решаващият съд е включил в началното салдо на ответниците твърдените от тях суми в наличност. Решаващият съд е съобразил варианта от заключението на вещото лице, което включва паричните суми в банковите сметки, но не са включени посочените от ответниците като налични в каса суми. Доколкото такива не са установени в края на проверявания период, същите не са включени и в наличното имущество по смисъла на § 1, т.4 ДР на ЗОНПИ и с оглед задължителните разяснения, дадени с ТР № 4 от 18.05.2023 г. по тълк. д. № 4/2021 г., ОСГК на ВКС, т.1, съгласно които не представляват „имущество“ по смисъла на § 1 т. 4 от ДР на ЗПКОНПИ и не участват при определяне размера на несъответствието съобразно нормата на § 1 т. 3 от ДР на ЗПКОНПИ получените от проверяваното лице парични средства с неустановен законен източник, както и сумите от придобитото и впоследствие отчуждено друго имущество, за което не е установен законен източник на средства за придобиването му, в случай че те не са налични в патримониума на лицето в края на проверявания период. Не подлежи на отнемане в полза на държавата

паричната равностойност на получените суми с неустановен законен източник, както и сумите от придобитото и впоследствие отчуждено или липсващо друго имущество, за което не е установен законен източник на средства за придобиването му, в случай че те не са налични в патримониума на лицето в края на проверявания период и не е установено преобразуването им в друго имущество.

Доколкото не са релевирани доводи от ответниците в писмения отговор на въззивната жалба, че в началното салдо следва да се включат паричните наличности в касата им и на основание чл.269 ГПК не следва да се излагат съображения в тази насока.

Неоснователно е оплакването на жалбоподателя, че от общия размер на доходите/приходите на ответниците следва да се изключат приходите от получени лихви по банкови сметки в размер на 206 103, 24 лв., както и получен заем в размер на 5 900 лв. Лихвите изрично са включени в дефиницията по § 1, т.2 ДР на ЗОНПИ, както и заемът, който съставлява привлечен източник на финансиране.

Жалбоподателят поддържа, че неправилно като доход е включена продажната цена на отчуждения през проверявания период недвижим имот – находящия се на ул. „***“ № 16, в кв. Суходол, вместо средната ѝ пазарна стойност.

Решаващият съд е съобразил пазарната стойност на имотите към датата на тяхното придобиване и отчуждаване, поради което доводът на жалбоподателя е неоснователен.

Във въззивната жалба е заявено оплакване, че неправилно е прибавена сумата от 2 000 лв. като приход от продажба на МПС и сумата от 32 097 лв., тъй като в годината на придобиването на автомобила лицето не е разполагало с достатъчно доходи, за да бъде направен разход за придобиване и тази сума е незаконосъобразно да бъде отразявана в анализа.

Преценката за наличието или липсата на значително несъответствие между имуществото и нетния доход се извършва за целия проверяван период, предвид нормата на § 1, т.3 ДР на ЗОНПИ. С оглед на това сочената от жалбоподателя липса на достатъчно доходи в годината на придобиване на МПС, не може да обоснове извод за значително несъответствие по смисъла на цитираната норма, респ. не налага изключване на сумата от 2 000 лв. и 32 097 лв. като приход от продажба на МПС. Ето защо оплакването на жалбоподателя се явява неоснователно.

Нужно е да се отбележи, че съгласно трайната съдебна практика целта на закона е да се отнеме в полза на държавата незаконно придобитото от проверяваното лице имущество, като се ограничат възможностите за незаконно обогатяване чрез придобиване на имущество и разпореждане с него. Такова обогатяване е налице само в случаите, когато между притежаваното от лицето имущество в началото на проверявания период и в края на проверявания период е налице необосновано превишение, при което имуществото се е увеличило в края на проверявания период, в противен случай липсва имущество, което да подлежи на отнемане.

Жалбоподателят поддържа, че от общият размер на разходите от 2 423 079, 83 лв. следва да се изключи сумата от 1 446 801, 37 лв. – изтеглени и неналични средства от банкови сметки, както и да се прибави сумата от 67 391, 06 лв. – платени погасителни вноски по кредитни карти. Така общият

размер на разходите възлиза на 1 043 669, 52 лв.

В случая решаващият съд е приел, че разходите на ответниците възлизат на 1 011 572, 52 лв., а не 2 423 079, 83 лв. Също така вещото лице е отнесло като разход сумата от 67 394, 83 лв. – разходи за такси и плащания от кредитни карти във всички изготвени варианти. Това е сторено в съответствие с разясненията, дадени с решение № 283 от 28.05.2025 г. по к. гр. д. № 2758/2024 г. на ВКС, ГК IV ГО, постановено по реда на чл.290 ГПК, съгласно които сумите за направени вноски по банкови сметки от проверяваното лице представляват разход – те са негови налични пари в брой, които с внасянето по банкова сметка стават собственост на банката, а проверяваното лице придобива вземане срещу съответната банка. С оглед на това оплакванията на жалбоподателя в тази насока са неотносими.

Жалбоподателят не оспорва приетото за установено от решаващия съд, че имуществото на ответниците в края на проверявания период възлиза на 418 959, 40 лв., като поддържа, че нетният доход е в размер, който обуславя наличието на значително несъответствие.

В § 1, т.8 ДР на ЗОНПИ е регламентирано, че „Нетни доходи“ са доходи, приходи или източници на финансиране, намалени с размера на извършените обичайни и извънредни разходи от проверяваното лице и членовете на семейството му. По този начин следва да се установят източниците за увеличаване имуществото на ответниците – превишението на приходите над разходите, което дава възможност за обогатяване.

С решение № 732 от 12.12.2024 г. по гр. д. № 2652/2023 г. на ВКС, ГК, III ГО, постановено по реда на чл.290 ГПК, е разяснено, че нетният доход по смисъла на горепосочената разпоредба, е превишението на общия размер на приходите (т. нар. „брутен доход“), над общия размер на разходите през проверявания период, т. е. - оставащите свободни, разполагаеми средства. Евентуален „нетен доход“ в отрицателен размер не съставлява „имущество“ и не следва да се „прибавя“ към установеното налично имущество. Евентуална разлика с отрицателен знак, получена при изваждането на размера на извършените обичайни и извънредни разходи от проверяваното лице и членовете на семейството му, от установените техни доходи, приходи или източници на финансиране, ще е доказателство за неизяснен източник на средства за съществуването на проверяваното лице и семейството му, но не представлява обогатяване, което да е налично, респ.да е „имущество“ по смисъла на ЗПКОНПИ (понастоящем ЗОНПИ, загл. изм. ДВ, бр.. 84/2023 г., в сила от 06.10.2023 г.).

В случая brutният доход на ответниците през проверявания период възлиза на 2 131 390, 94 лв. Същият следва да се намали с разликата между пазарната цена на придобития през проверявания период лек автомобил марка „Мерцедес“, рег. № ***** и продаден при пазарна цена от 32 097 лв., която възлиза 32 534 лв. Тази разлика съставлява разход и следва да бъде отнесена към общия размер на разходите, в каквато насока са и изводите на решаващия съд. Така brutният доход на ответниците през проверявания период възлиза на 2 009 929, 94 лв. (2 131 390, 94 лв. – 32 534 лв.). От тази сума следва да се приспадат разходите на ответниците през проверявания период, които възлизат на 1 076 203, 52 лв. (1 045 669, 52 лв. + 32 534 лв.). Така нетният доход възлиза на 933 726, 42 лв. Същевременно стойността на наличното имущество в края на проверявания период е 418 959, 40 лв. Ето защо налице е

излишък от 514 767, 02 лв., а не несъответствие в изискуемият от ЗОНПИ размер от 150 000 лв., в каквато насока са изводите и на решаващия съд.

По изложените съображения релевираното оплакване от жалбоподателя се явява неоснователно.

Налице е спор между страните във въззивното производство относно обстоятелството дали уважаването на иска се предпоставя от доказване, че придобитото от ответниците имущество е в резултат на непозволена от закона дейност или не, доколкото наказателното производство срещу ответника е прекратено.

Съгласно разясненията, дадени с решение № 619 от 23.10.2024 г. по гр. д. № 3145/2023 г. на ВКС, ГК, IV ГО, постановено по реда на чл.290 ГПК, целта на закона е да отнеме в полза на държавата незаконно придобитото от проверяваното лице имущество, като се ограничат възможностите за незаконно обогатяване чрез придобиване на имущество и разпореждане с него. Със същото са възприети разрешенията на актуалната практика на ЕСПЧ, обективизирана в решението от 26.09.2023 г. по делото Й.и и други срещу България, на което се е позовал и решаващия съд. В т. 111 от мотивите към решението от 26.09.2023 г. ЕСПЧ е прието, че ЗОПДНПИ (отм.) преследва легитимна цел от обществен интерес, а именно: да се предотврати незаконното придобиване на имущество чрез престъпления или административни нарушения, както е посочено в закона. В т.124 и т.138 е прието, че за да бъде отнемането по ЗОПДНПИ (отм.) в съответствие с изискванията на чл.1 от Протокол № 1 към ЕКПЧОС, от съществено значение е националният съд да извърши обоснована преценка и да установи наличието на престъпна дейност или административно нарушение, за които се твърди, че са били извършени и са довели до придобиването на имуществото, подлежащо на отнемане, както и връзка между тази дейност и въпросното имущество. В мотивите към ТР № 4/2021 от 18.05.2023 г. на ОСГК на ВКС е цитирана и по-старата практика на ЕСПЧ, съгласно която конфискацията на имущество следва да е пропорционална на преследваната от закона легитимна цел, а засегнатите лица трябва да имат възможност за ефективна защита и не следва да понесат прекомерна тежест. Заключение на националните съдилища не могат да са основани единствено на презумпцията за незаконен произход на имуществото при липса на доказан източник на приходи; трябва да се търси и причинна връзка с престъпна дейност.

Тези разяснения следва да намерят приложение и за производствата по реда на ЗОНПИ. В случая наказателното производство спрямо ответника е прекратено. Макар това обстоятелство да не рефлектира върху допустимостта на иска, предмет на делото, същото има значение за основателността на исковата претенция. При липса на осъществена от ответника С. М. престъпната дейност, която е описана в исковата молба, не би могло и да е налице и причинна връзка с имуществото, което ищецът претендира да се отнеме. Това съставлява самостоятелно основание за отхвърляне на исковата претенция, в каквато насока решаващият съд е изложил подробни съображения. Следва да се отбележи също така, че по делото не е установено престъпното поведение на ответника, от което произхожда имуществото, подлежащо на конфискация, както причинно -следствена връзка между това имущество и всяко такова поведение (решение от 24.10.2023 г. на ЕСПЧ, постановено по жалба № 53285/2015 г.).

Отделно от това не всяко престъпление носи доход и не за всяко престъпление отнемането на имущество се явява пропорционалната мярка. Същевременно съдът е длъжен да провери дали мярката отнемане на имущество е годна да постигне преследваната легитимна цел, необходима ли е за нейното постигане и дали е пропорционална - дали не засяга правната сфера на адресата в по-голяма степен от необходимото за постигането на целта.

По изложените съображения въззивният съд счита, че искът, предмет на делото, се явява изцяло неоснователен.

Тъй като крайните изводи на двете инстанции съвпадат, решението в обжалваната част следва да се потвърди.

По разноските по производството:

С оглед изхода на спора и на основание чл.157, ал.2 ЗОНПИ в тежест на жалбоподателя следва да се възложи сумата от 8 226, 80 лв. – държавна такса за въззивно обжалване.

На основание чл.78, ал.3 ГПК на С. М. следва да се присъди сумата от 750 лв. – сторени във въззивното производство разноски.

Тъй като адв. П. С. К. е оказал на С. М. безплатна правна помощ във въззивното производство, на основание договор за процесуално представителство и защита от 02.05.2022 г., следва да му се присъди сумата от 15 000 лв.

Воден от гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 2993/17.05.2024 г., постановено по гр. д. № **15048/2021** г. по описа на СГС, І ГО, 15 състав.

ОСЪЖДА КОМИСИЯ ЗА ОТНЕМАНЕ НА НЕЗАКОННО ПРИДОБИТО ИМУЩЕСТВО, с адрес гр. София, пл. „Света Неделя“ № 6, да заплати по сметка на АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, на основание чл.78, ал.6 ГПК, сумата от **8 226, 80** (осем хиляди двеста двадесет и шест лева и осемдесет стотинки) лв., представляваща държавна такса.

ОСЪЖДА КОМИСИЯ ЗА ОТНЕМАНЕ НА НЕЗАКОННО ПРИДОБИТО ИМУЩЕСТВО, с адрес гр. София, пл. „Света Неделя“ № 6, да заплати на С. Г. М., ЕГН *****, със съдебен адрес гр. София, ул. „Московска“ № 43 – адв. П. С. К., на основание чл.78, ал.3 ГПК, сумата от **750** (седемстотин и петдесет) лв., представляваща сторени във въззивното производство разноски.

ОСЪЖДА КОМИСИЯ ЗА ОТНЕМАНЕ НА НЕЗАКОННО ПРИДОБИТО ИМУЩЕСТВО, с адрес гр. София, пл. „Света Неделя“ № 6, да заплати на адв. П. С. К., САК, с адрес гр. София, ул. „Московска“ № 43, на основание чл.38, ал.2 ЗАдв. вр. с чл.78, ал.3 ГПК, сумата от **15 000** (петдесет хиляди) лв., представляваща адвокатско възнаграждение с ДДС за оказана безплатна правна помощ във въззивното производство.

Решението подлежи на обжалване пред ВКС, в едномесечен срок от връчването му на страните, при условията на чл.280, ал.1 и ал.2 ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____